

Sygn. akt: XU 806/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 24 kwietnia 2014r. we W.

sprawy z odwołania **K. N.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 12 września 2013 r. znak: (...). (...)

w sprawie K. N.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 806/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni K. N. wniosła odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) z dnia 12 września 2013r., który utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 01 sierpnia 2013r. (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. orzeczeniem z dnia 01 sierpnia 2013r. zaliczył wnioskodawczynię do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim, symbol przyczyny niepełnosprawności 05- R, 07-S, 10-N, orzeczony stopień niepełnosprawności ma charakter trwały i orzeczenie wydano na stałe.

Zdaniem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności stan zdrowia wnioskodawczyni, dokumentacja medyczna oraz stopień naruszenia sprawności organizmu dają podstawy do ustalenia lekkiego stopnia niepełnosprawności.

We wniesionym od tego orzeczenia odwołaniu wnioskodawczyni wnosila o zmianę orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu i ponowną ocenę stanu zdrowia dla celów ustalenia stopnia niepełnosprawności. W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, że posiada szereg schorzeń, które utrudniają jej funkcjonowanie w życiu codziennym, a stan jej zdrowia od kilku lat uległ pogorszeniu o czy świadczy fakt, że dodano do lekkiego stopnia niepełnosprawności dodatkowy symbol.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o jego oddalenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 czerwca 2013r. wnioskodawczynie złożyła wniosek o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności w związku z wygaśnięciem terminu ważności poprzedniego orzeczenia. W dniu 1 sierpnia 2013r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. zaliczył wnioskodawczynię do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe, symbol przyczyny niepełnosprawności: 05-R, 07-S i 10 - N.

Z wydanym orzeczeniem wnioskodawczynie nie zgodziła się i wniosła odwołanie do Wojewódzkiego Zespołu do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w woj. (...). Na skutek wniesionego odwołania Wojewódzki Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) na posiedzeniu w dniu 12 września 2013r. orzeczenie (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności z dnia 01 sierpnia 2013r. utrzymał w mocy.

Dowód: akta WZON. 9531/ 3574/2013.

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2013r. Sąd na zasadzie art.468 § 1 i § 2 pkt 4 i § 4 kpc podjął czynności wyjaśniające przez zasięgnięcie opinii biegłego sądowego: chirurga ortopedy, neurologa i internisty na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczynie K. N. może zostać zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art. 3 i 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U.z 2011r., Nr 127, poz.721 oraz § 3 pkt 2 rozp. (...) z dnia 15 lipca 2003r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – Dz.U.139, poz.1328.

W wydanej w dniu 27 stycznia 2014r. opinii biegli sądowi: chirurg ortopeda, neurolog i internista rozpoznali u wnioskodawczynie min. zmiany zwyrodnieniowo dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego z zespołem bólowym, stan po leczeniu artroskopowym stawu kolanowego lewego i wydali opinię, że wnioskodawczynie nie może zostać zaliczona do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym

Dowód: opinia biegłych sądowych chirurga ortopedy, neurologa i internisty z

dnia 27.01.2014r. - k.13 akt.

Z wydaną w sprawie opinią wnioskodawczynie nie zgodziła się, gdyż jej zdaniem stan jej zdrowia pogarsza się i uzasadnia zaliczenie wnioskodawczynie do umiarkowanego stopień niepełnosprawności. Zdaniem wnioskodawczynie wymaga ona częściowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych.

Strona pozwana nie wniosła zastrzeżeń do wydanej w sprawie opinii.

Sąd nie uwzględnił zastrzeżeń wnioskodawczynie do wydanej opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawczynie nie zasługuje na uwzględnienie z następujących powodów:

Zgodnie z art.2 pkt.10 i art.3 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych – Dz.U. z 2011r. Nr 127, poz.721, niepełnosprawność oznacza trwałą lub okresową niezdolność do wypełniania ról społecznych z powodu stałego lub długotrwałego naruszenia sprawności organizmu, w szczególności powodującą niezdolność do pracy. Ustala się trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki. W art.4 cyt. ustawy ustawodawca zawarł definicję stopni niezdolności do pracy i tak min. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Dla oceny stanu zdrowia wnioskodawczynie i ustalenia stopnia niepełnosprawności wydana została w sprawie opinia biegłych sądowych: chirurga ortopedy, neurologa, internisty. Zdaniem biegłych sądowych wnioskodawczynie nie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym Zdaniem biegłych występujące u wnioskodawczynie objawy chorobowe nie ograniczają możliwości wykonywania lekkich prac, wnioskodawczynie nie wymaga częściowej ani

czasowej pomocy i opieki osób drugich w czynnościach dnia codziennego i przy pełnieniu ról społecznych. Przebyty zabieg operacyjny kręgosłupa lędźwiowego przyniósł dobry efekt terapeutyczny, ruchomość kręgosłupa jest dobra, pozostałe schorzenia nie ograniczają sprawności ruchowej wnioskodawczyni.

Sąd podzielił dokonane przez biegłych sądowych ustalenia i przyjął wydaną w sprawie opinię za podstawę swego rozstrzygnięcia.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Zgodnie z art.282 § 2 kpc w związku z art.283 § 2 kpc biegły wydający opinię w sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany i Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłego jak i jego rzetelności przy wydaniu opinii. Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art.233 §1 kpc – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Skoro wydana w sprawie opinia biegłych sądowych jest jasna, logiczna w zasadzie nie podważana przez wnioskodawczynię poprzez merytoryczne zastrzeżenia, Sąd przyjął ją za podstawę swojego orzeczenia.

Warto tutaj przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Mianowicie, Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Odnosząc się do zastrzeżeń wnioskodawczyni wniesionych do wydanej w sprawie opinii Sąd stwierdza, że nie zawierają one merytorycznych uwag, a jedynie niczym nie popartą polemikę z biegłymi. Samo subiektywne odczucie co do stanu zdrowia nie może być podstawą do ich uwzględnienia i wydania opinii uzupełniającej.

Wnioskodawczyni nie spełnia więc, kryteriów niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym o jakim mowa w art.4 ust.2 cyt. ustawy z 27.08.1997r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Mając więc na uwadze, treść opinii wydanej przez biegłych, oraz przeprowadzone wyżej rozważania Sąd uznał, że nie było podstaw do zaliczenia wnioskodawczyni K. N. do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W związku z tym odwołanie wnioskodawczyni nie może zostać uwzględnione i podlega oddaleniu

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 1 kpc należało orzec jak na wstępie.